

Lekcja biblioteczna dla kl. II - III

Temat: **Poezja Juliana Tuwima.**

Cele lekcji:

- wzbogacenie wiadomości o Julianie Tuwima;
- zapoznanie z poezją dziecięcą Juliana Tuwima;
- rozwijanie zainteresowań czytelniczych.

Tok lekcji:

- dzieci zapoznają się z fragmentem życiorysu Juliana Tuwima.

Julian Tuwim, urodził się w 1894 r. w Łodzi, gdzie spędził dzieciństwo i młodość. W czasie studiów zamieszkał w Warszawie, która była później stałym miejscem jego pobytu. W 1938 r. J. Tuwim opublikował zbiory wierszy dla dzieci, m.in.: „Lokomotywa”, „Rzepka”, „Ptasie radio”, „O panu Tralalińskim”, „Słoń Trąbalski”, „Zosia Samosia”. Do utworów dla dzieci należy też groteskowo – fantastyczna opowieść wierszowana „Pan Maluśkiewicz i wieloryb”. Zmarł w 1953 r. w Zakopanem.

- uczniowie zapoznają się z wybranymi utworami J. Tuwima, m.in.: „Ptasie plotki”, „Rzepka”, „Skakanka”, „Zosia Samosia”, „Słoń Trąbalski”, „Gabryś”, „Spóźniony słowik”, „Dyzio Marzyciel”, „Pan Maluśkiewicz i wieloryb”, „Okulary”, „O panu Tralalińskim”, „Bambo”, „Abecadło”, „Gabryś”, „Lokomotywa”.

<http://wierszykidladzieci.pl/tuwim/>

- uczniowie wykonują zadania dotyczące przeczytanych lub wysłuchanych wierszy J. Tuwima.

„Ptasie plotki” – J. Tuwim

Ptasie plotki
Przyszła gąska do kaczuszki,
Obgadały kurze nóżki.

Do indyczki przyszła kurka,
Obgadały kacze piórka.

Przyszła kaczka do perliczki,
Obgadały dziób indyczki.

Kaczka kacze wykwała,
Co gęś o niej nagęgała.

Na to rzekła gęś, że kaczka
Jest złodziejka i pijaczka.

„Skakanka” – J. Tuwim

Żeby kózka nie skakała,
Toby nóżki nie złamała
Prawda!

Ale gdyby nie skakała,
Toby smutne życie miała.
Prawda?

Bo figlować – bardzo miło,
A bez tego – toby było
Nudno...

Chociaż teraz musi płakać,
Potem będzie znowu skakać!
Trudno!

O indycze zaś pantarka
Powiedziała, że plotkarka.
Teraz bójka wśród podwórka,
Że aż lecą barwne piórka.

 Zadanie 1.

Z jakiego wiersza pochodzą te fragmenty?
Wpisz tytuł wiersza.

- „ Na to rzekła gęś, że kaczka jest złodziejka i pijaczka.”
Tytuł
- „ Aż wstyd powiedzieć,
co było dalej!
Wszyscy na siebie poupadali.”
Tytuł
- „ Chociaż teraz musi płakać,
potem będzie znowu skakać!
Trudno!”
Tytuł
- „ Zjadła wszystkie rozumy,
więc co jej po rozumie?
Uczyć się nie chce – bo po co,
gdy sama wszystko umie?”
Tytuł

 Zadanie 2.

Zaznacz poprawną odpowiedź.

- Gdzie mieszka Bambo?
 - a. w Ameryce
 - b. w Afryce
 - c. w Australii
- Podaj tytuł wiersza Juliana Tuwima, w którym bohaterami są litery z alfabetu.
 - a. Alfabet
 - b. Literki
 - c. Abecadło
- Kto jest bohaterem wiersz „ Okulary” J. Tuwima?
 - a. pan Maluśkiewicz
 - b. pan Hilary
 - c. pan Kleks

- Główny bohater wiersza J. Tuwima „Rzepka”, to:
 - a. owoc
 - b. przedmiot
 - c. warzywo

- Czego szukał pan Hilary z wiersza Juliana Tuwima?
 - a. doniczki
 - b. chusteczki
 - c. okularów

- Dyzio Marzyciel marzył, by niebo było jak:
 - a. tort czekoladowy
 - b. tort orzechowy
 - c. tort lodowy

- Pan Tralaliński mieszkał w:
 - a. Pieśniowie
 - b. Śpiewowicach
 - c. Nutkowie

Zadanie 3.

W opowiadaniu zostały ukryte cztery tytuły wierszy Juliana Tuwima. Podkreśl je.

- Było to bardzo dawno temu. Słoń Trąbalski wybrał się z wizytą do przyjaciół. Po drodze zapomniał jednak, dokąd idzie i zboczył do lasu. Nagle usłyszał cichutkie szlochanie.
 - Gabryś, to ty? Nie płacz – powiedział – Pomogę ci. Powiedz, jakie spotkało cię nieszczęście?
 - Nie mogę trafić do domu.
 - Nie martw się. Nie wiem wprawdzie, gdzie mieszkasz, ale na pewno pomoże nam Kubuś Puchatek, który jest bardzo uczynny.
 Kubuś – jak zwykle – poprosił Krzysia o pomoc. Krzyś wziął swoją strzelbę i poszli. Po drodze spotkali bardzo miłą dziewczynkę. Była to Zosia – Samosia . Dzięki niej szybko odnaleźli drogę do domu Gabrysia i oddali zgubę uszczęśliwionym rodzicom.

Mama Gabrysia chciała zatrzymać wszystkich na kolacji. Słoń Trąbalski przypomniał sobie jednak, że musi iść na przyjęcie. Zdążył jeszcze przed wyjściem ostatnich gości.

Doktor Dolittle i jego zwierzęta bardzo ucieszyli się ze spotkania z Tomaszem Trąbalskim. Doktor obiecał nawet, że znajdzie jakieś lekarstwo na złą pamięć słońca.

Spóźniony słowik zaśpiewał wszystkim na dobranoc piękną kołysankę
Idzie niebo ciemną nocą. Szewczyk Dratewka natomiast zapewnił, że każdemu
uszyje piękne buty.

Wkrótce goście rozeszli się do domów. Tym razem słoń bez przeszkód trafił
tam, dokąd zmierzał. Przyniósł swej żonie, że rozpocznie kurację,
która poprawi mu pamięć. Zmęczony dniem pełnym wrażeń szybko położył się
i zasnął.

✚ Zadanie 4.

Dokończ tekst wiersza.

- Biega, krzyczy pan Hilary:
Gdzie są moje
- R – prawą nogę
- B – zbiło sobie
- A w trzecim siedzą same grubasy,
Siedzą i jedzą
- W ósmym słoń, niedźwiedź i

✚ Zadanie 5.

Podsumowanie lekcji:

Namaluj kolorową ilustrację do ulubionego wiersza Juliana Tuwima.

Lekcja biblioteczna dla kl. IV – V

Temat: [Wziąć byka za rogi](#). Konkurs frazeologiczny.

Dopasuj związki frazeologiczne do ich objaśnień. Gdy masz wątpliwości, skorzystaj ze Słownika frazeologicznego. Powodzenia!

1. Wziąć byka za rogi.	A. Patrzyć ze zdumieniem.
2. Być z kimś na rogi.	B. Bardzo głodny.
3. Wziąć kogoś na rogi.	C. Być gotowym na wszystko.
4. Patrzyć na kogoś, jakby mu na głowie rogi wyrosły.	D. Przywołać kogoś do porządku.
5. Pokazywać rogi.	E. Człowiek nieoświecony, ignorant.
6. Połamać na czymś rogi.	F. Instrument.
7. Pójść diabłu pod rogi.	G. Być z kimś w sporach, w walce.

8. Przytrzeć komuś rogi.
9. Zapędzić kogoś w kozi róg.
10. Zjadłby diabła z rogami.
11. Komuś rosnać rogi.
12. Chleb ma rogi.
13. Ciemny jak tabaka w rogu.
14. Róg łowiecki.
15. Róg pokoju.
16. Dom na rogu.
17. Róg rogala.
18. Na rogi Lucypera!
19. Nosić rogi.
20. Zwiesić rogi.
21. Srebrny róg.
22. Róg obfitości.
23. Nie wiedzieć jak w rogu.
24. Uderzyć w róg.
25. Spełnić róg.

- H. Być zdradzonym.
- I. Ostry koniec.
- J. Staje się butny, zaczepny.
- K. Spokornieć.
- L. Na skrzyżowaniu ulic.
- M. Buntować się.
- N. Naczynie w kształcie rogu.
- O. Przekleństwo.
- P. Naczynie z różnymi darami, skarbami
- R. Wyjść naprzeciw niebezpieczeństwu.
- S. Grać na rogu.
- T. Nic nie wiedzieć.
- U. Nie dać czemuś rady.
- V. Kąt, narożnik.
- W. Wypić zawartość rogu.
- X. Położenie bez wyjścia.
- Y. Dostatek czyni ludzi zuchwałymi.
- Z. Energicznie kogoś poskromić.